

Ehkäisy ja abortit

Viesti lukijoilleni

Rauhaa!

Olen muuttanut hiljattain suhtautumistani suopeammaksi ehkäisyä kohtaan. Pyydän anteeksi lukijoiltani sitä, että olen kirjoittanut tunteettomasti ja kylmästi tästä aiheesta, ja että opetukseni on ollut harhaan johtavaa.

Pidän hyväksyttävänä syntyvyyden kontrolloimista ja ehkäisyä, jossa ei poisteta hedelmöitynyttä munasolua naisen kohdusta tai emättimestä. Nykyään tunnettuja sellaisia keinoja ovat kondomin käyttö, keskeytetty yhdyntä ja pidättyminen yhdynnästä naisen hedelmällisimmän kuukautiskierron aikana. Niissä estetään siittiöiden ja munasolun kohtaaminen ja naisen raskaaksi tuleminen.

Lasten syntyvyyden kontrollointi ja ehkäisy ei ole mielestäni epäluottamusta Jumalaa kohtaan, niin kuin aiemmin kirjoitin tai annoin ymmärtää. Jos jollakin parilla on niin luja usko, että he voivat jättää asian kokonaan "Herran haltuun", niin se on heidän päätöksensä ja hyvä heille.

Jumala toimii usein uskomme määrän mukaan. Jos joku uskoo, että Jumala voi sulkea kohdun tai avata sen rukouspyyntöjen mukaan, niin jättäköön silloin asian Herran haltuun. Hän ei saa kuitenkaan vaatia muilta samaa kuin mihin itse pystyy. Kaikilla ei ole yhtä lujaa uskoa, mutta sitä ei pidä katsoa epäluottamukseksi Jumalaa kohtaan vaan korkeintaan heikoksi uskoksi ja järjen käytöksi, minkä Jumala myös sallii.

Jumala on säätänyt biologiset lainalaisuudet, joiden mukaan nainen hedelmöityy munasolun ja siittiöiden kohdatessa, eikä hän puutu aina aktiivisesti tähän tapahtumaan. Niinpä ehkäisyn käyttö ei ole aina syntiä Jumalaa vastaan vaan terveen harkinnan käyttämistä, jonka Jumala on antanut meille avuksi ja suojaksi tässä maailmassa.

Olen korjannut kirjoituksiani tässä asiassa tänään ja eilen.

Pahoittelen vielä kerran sitä, että olen aiheuttanut lukijoilleni mielimurhetta väärillä opetuksillani tässä asiassa.

Jyväskylässä 29.10.2011
Petteri Haipola

Johdanto ja yleisiä huomioita

Otan seuraavaksi keskustelun ja opetuksen aiheeksi "ehkäisyn ja abortit". Tästä aiheesta on hyvin vähän opetusta seurakunnissa. Kukaan ei opettanut minua 12 ensimmäisen vuoden aikana Jeesus-tiellä enkä kuullut mistään yleistä opetusta. Aihe tuli ajankohtaiseksi, kun osallistuin NetMissionin keskusteluun aiheesta ja jouduin antamaan neuvoja erälle äsken kääntyneelle näissä asioissa. En tuolloin tiennyt vielä paljoakaan eri ehkäisymenetelmistä ja tunnustinkin sen neuvoja kysyneelle.

Nyt minulla on aiheesta paljon enemmän tietoa ja myös kokemusta menneestä elämästäni, kun pohdin jäljestäpäin ehkäisyyn liittyviä asioita. Ehkäisy on ollut aina epämukava asia miehelle ja naiselle. Hormonaaliset ehkäisyvalmisteet aiheuttavat monia haitallisia sivuvaikutuksia ja kondomi vähentää mielihyvän tunnetta. Keskeytetty yhdyntä jättää orgasmin vajavaiseksi ja heikentää hyvinolon tuntemusta. Ehkäisyn välittömät vaikutukset ovat siten kielteisiä. Miksi ehkäisyä sitten käytetään?

Ehkäisyä käytetään kahdesta eri syystä, joista ensimmäinen on kaikille ehkäisykeinoille yhteinen. Ehkäisyn tarkoitus on nimensä mukaisesti estää naista tulemasta raskaaksi yhdynnän seurauksena. Toinen tarkoitus on estää sukupuolitautilien leviämistä. Siihen tarkoitukseen sopivat vain kondomit.

Uskovaisen moraalin ja siveysopin kannalta on mietittävä ensin sitä, mitä pahaa on siinä, jos nainen tulee raskaaksi? Lapset ovat Raamatun mukaan Jumalan lahja ja siunaukseksi, joten lasten syntymistä ei pitäisi ajatella lähtökohtaisesti kielteisenä asiana. Voi olla silti järkevää käyttää tervettä harkintaa sen suhteen, milloin lapsia on viisainta hankkia. Tässä asiassa olisi silti kuultava Jumalan ääntä ja etsittävä oma johdatus, sillä mitään yleistä ja helppoa ohjetta ei Raamatussa ole tästä asiasta annettu. Ensin tulisi kuitenkin pyrkiä turvaamaan perheen talous ennen kuin lapsia kannattaa hankkia. Tästä syystä lasten tekemisen siirtäminen myöhemmäksi ajankohdaksi voisi olla perusteltua jopa kristityille, vaikka se ei kaikille Jumalan johdatus olisikaan.

Seurakunnan ulkopuolella oleville ihmisille ei Jumalan tahdolla ole juurikaan merkitystä. He toimivat tässä ja muissa asioissa kukin oman tahtonsa mukaan, ja tekevät sen, mikä heidän omasta mielestään on oikein. Tästä syystä lasten hankkiminen siirretään usein liian myöhäiseksi ja naisen paras hedelmällisyyden aika on jo mennyt ohitse. Seurauksena on lapsettomuus ja kalliit hedelmöityshoidot, joilta olisi voitu välttyä, ellei olisi siirretty lasten hankkimista liian myöhäiseksi ajankohdaksi. Voi siis olla, että lapsettomuus johtuu osaksi siitä, että ei ole noudatettu Jumalan tahtoa, jonka mukaan lapsia olisi hyvä saada silloin, kun naiset ovat hedelmällisimmässä iässä.

Ehkäisyn toinen tarkoitus on suojata yhdyntää harjoittavia sukupuolitaudeilta. Niiden ei pitäisi olla kuitenkaan uhkana Jumalan tahdon mukaan vaeltaville ihmisille. Jos pidättäisimme yhdynnästä ja sukupuolisuhteista ennen avioliittoa, ei meillä olisi vaaraa saada tartuntoja. Jos olisimme uskollisia yhdelle puolisolalle koko elämämme ajan, emme tarvitsisi ehkäisyä varjeltuaksemme sukupuolitaudeilta.

Huomaamme tästä, että Jumala on antanut sanansa ohjeissa parhaan mahdollisen suojan sukupuolitauteja vastaan! Autuas ja onnellinen on siis se, joka Jumalan sanan ohjeita tässä asiassa noudattaa! Muut ovat tartuntojen vaarassa ja siksi esimerkiksi kondomin käyttö on heille suositeltavaa. Kristittyjen elämässä ehkäisyä ei voida kuitenkaan tällä perusteella puolustaa, mutta jos sille löytyy muita järjellisiä perusteita Jumalan sanan ohjeiden kanssa sopusoinnussa, niin sitten ehkäisyä voidaan suositella ja käyttää myös uskovien välisissä parisuhteisissa, avioliitossa.

Jotkut kristityt elävät nykyään avosuhteessa, koska he ovat joko omaksuneet maailman tavan tai sitten he ovat olleet avosuhteessa ennen uskoontuloaan. Jumalan tahto olisi solmia avioliitto, jossa sitoudutaan olemaan uskollisia toinen toiselle ja sovitaan yhteiskunnan hyväksymillä säännöillä yhteisestä elämästä. Avioparit pettävät harvemmin puolisoitaan kuin avosuhteessa elävät, sillä he ovat sitoutuneet lujemmin toisiinsa ja yhteiseen elämään. Avioliitosta on vaikeampi ja suurempi kynnys lähteä pois kuin avosuhteesta. Avioliitto näyttäisi suojelevan meitä siten myös sukupuolitaudeilta ja uskottomuudelta, niin kuin myös Paavali antoi kirjoituksessaan ymmärtää. (1. Kor. 7)

Uskovien ei ole kuitenkaan aina mahdollista elää avioliitossa, koska heidän puolisonsa ei siihen suostu. Tällöin voi olla parempi pysyä avosuhteessa ja olla uskollinen puolisolleen kuin erota, etenkin jos perheessä on yhteisiä lapsia. Eroaminen saattaisi johtaa uusiin sukupuolisuhteisiin, jotka lisäisivät jälleen kerran sukupuolitautilien saamisen riskiä. Irtosuhteita harjoittavien olisikin viisainta käyttää aina kondomia, jotta taudeilta välttyttäisiin, mutta kristittyjen ei tulisi harrastaa niitä ollenkaan. Ehkäisyn käyttäminen Kristuksen omien elämässä ei voida siten puolustaa sukupuolitaudeilta suojautumisella muuten kuin poikkeustapauksissa.

Jotkut sukupuolitaudit voivat tarttua myös muuten kuin yhdynnässä. Yksi vaarallisimmista on Hi-virustartunta, joka voi johtaa Aids-syndroomaan ja lopulta kuolemaan. Hi-virus tarttuu

verikosketuksen kautta, joten se on mahdollista saada muutenkin kuin yhdynnässä. Jotkut ovat saaneet Hi-viruksen verensiirron yhteydessä tai jossakin muussa tilanteessa, kun veret ovat yhdistyneet kontaktin kautta (esim. urheilusuoritus). Etenkin Afrikan maissa monet lapset ovat Hiv-positiivisia jo syntyessään, koska he ovat saaneet tartunnan äidiltään. Siten on mahdollista, että myös kristitty elää avioliitossa ja on Hiv-positiivinen. Silloin on välttämätöntä käyttää kondomia yhdynnässä, jos tahdotaan välttyä viruksen tarttumisen terveeseen aviopuolisoon.

Jos joku on Hiv-positiivinen ennen uskoontuloaan, niin hänen on ehkä parasta olla tavoittelematta puolisoa suuren tartuntavaaran vuoksi. Jos puoliso kuitenkin suostuu ottamaan riskin, niin se on heidän asiansa ja valintansa. Seurakunnan ei tulisi antaa ohjeita, jotka vaikuttavat uskovien yksityiselämään tällä saralla. Vastuu valinnoista ja elämästä on kuitenkin aina yksilön, eikä rakkauden asioissa osata aina neuvoa pareja Jumalan tahdon mukaan.

Selibaattia pidetään nykyään epänormaalina vaihtoehtona avioliitolle. Kristitytkään eivät sitä suosi ja vaikka pitäisivät sitä Jumalan tahtona, niin ani harva jos kukaan pystyy pitämään itsensä tässä asiassa puhtaana. Selibaatti on kuitenkin täysin normaali ja terve tapa, jota Raamatussa naimattomille henkilöille suositellaan. Jos kristityt pitäisivät kiinni siitä tavasta, niin ehkäisyä ei tarvittaisi ja sukupuolitaudeilta vältyttäisiin.

Milloin ehkäisy voi olla syntiä?

Ehkäisy voi olla syntiä silloin, kun siinä poistetaan hedelmöityneitä munasoluja naisen kohdusta tai emättimestä. Abortti on aina syntiä, kun sitä käytetään ehkäisykeinona; se ei ole oikeasti ehkäisykeino vaan lapsen elämän riistämistä. Jos se tapahtuu ilman lääketieteellisiä perusteita naisen oman elämän varjelemiseksi, ei sitä voida hyväksyä.

Ehkäisy on syntiä niiden uskovien mielestä, joiden mielestä asia tulisi jättää "Herran haltuun" ja luottaa siihen, että Jumala avaa tai sulkee kohdun tahtonsa mukaan. Jumala ei kuitenkaan puutu aina lasten sikiämiseen. Herra on säätänyt lainalaisuudet, joiden mukaan munasolu voi hedelmöityä kohdatessaan siittiöitä. Hän ei puutu aina hedelmöitymiseen ja siitä syystä on lupa käyttää tervettä harkintaa lasten hankkimisen suhteen avioliitossa.

Jos jossakin on joku kristitty aviopari, jolla on uskoa niin paljon, että he voivat jättää tämän asian kokonaan "Herran haltuun", niin heillä ei ole oikeutta vaatia sitä samaa muilta uskoilta. Kaikilla ei ole niin voimakasta uskoa, että Jumala toimisi heidän uskonsa mukaan. Se, että jotkut kristityt käyttävät tervettä harkintaa ja ehkäisyä lasten määrän rajoittamiseksi ei ole epäluottamusta Jumalaa kohtaan. Se on korkeintaan heikkoa uskoa, jota Jumala ei tuomioon johtavana syntinä tuomitse.

Lienee siis oikein sanoa, että jos joku uskoo "Herran haltuun jättämisen" olevan ainoa keino välttyä synniltä tässä asiassa, mutta hän ei noudata itse sitä ohjetta, niin hänelle se muodostuu synniksi. Muille tämä asia ei ole syntiä, koska he uskovat ja ymmärtävät Jumalan tahdon eri tavalla. Asia on siis toisin sanoen uskovan omantunnon kysymys, josta ei ole toista Jeesuksen opetuslasta oikeutta tuomita. (vrt. Room. 14 omantunnon kysymykset)

Ei siis ole väärin luottaa Jumalaan, että hän voi sulkea kohdun tai avata sen. Järjenkin käyttö on silti sallittua. Useimmille pareille on parasta käyttää sellaista ehkäisyä, joka estää munasolun hedelmöitymisen. Kondomi, keskeytetty yhdyntä ja niin sanotut "varmat päivät" tulisivat silloin kysymykseen. Hormonaaliset ehkäisykeinot ovat sellaisia, että niissä voidaan estää hedelmöityneen munasolun kiinnittyminen kohdunkaulaan, jolloin kyse on ns. "jälkiehkäisystä" sen sijaan, että estettäisiin siittiötä hedelmöittävästä munasolusta, mitä ehkäisyllä on alunperin tarkoitettu.

Hedelmöityneen munasolun poistaminen naisen kohdusta tai emättimestä on ongelmallista kristillisen etiikan kannalta, koska silloin leikitään ihmisalkion elämällä ja kuolemalla. Mitä jos

Jumala pitää hedelmöittynyttä munasolua ihmisenä? Vaikka hän ei pitäisikään, niin on ihmisalkion elämällä ja kuolemalla leikkiminen asia, johon kristittyjen ei tulisi olla osallisia. Jälkiehkäisyä voitaisiin pitää tällä perusteella syntinä, joka on harhaan menemistä pois Jumalan tahdosta, vaikka se tietämättä ja asiaa liiemmin harkitsematta tapahtuisikin.

Ehkäisy voi olla syntiä eli Jumalan tahdosta pois poikkeamista jo silloin, kun estetään naista tulemasta raskaaksi itsekkäistä syistä. Jumala saattaisi tahtoa nuoren parin hankkivan lapsia aiemmin kuin he itse ovat halukkaita niitä hankkimaan, koska opinnot ja urakehitys ovat vielä kesken. Tämä ei tarkoita kuitenkaan sitä, että ehkäisy olisi kaikissa tapauksissa ja kaikille nuorille pareille syntiä. Jeesuksen seuraajan tulisi löytää oma johdatuksensa tässä asiassa ja tehdä lapsia perheeseen Jumalan tarkoittamalla ajalla; ei silloin, kun hän ja hänen puolisonsa sitä itse tahtovat.

Kondomin käyttö on tehokkain keino harjoittaa ehkäisyä niin, että estetään munasolua hedelmöitymästä. Keskeytetty yhdyntä on siihen huonommin sopiva keino, koska nainen voi tulla raskaaksi jo vähäisestä määrästä siittiöitä, joita johtuu emättimeen jo ennen varsinaista siemensyöksyä. Keskeytetty yhdyntä vähentää myös mielihyvää, mistä syystä miehet eivät yleensä suostu siihen (tai jos suostuvat, niin vastahakoisesti). Niin sanotut "varmat päivät" eli pidättyminen yhdynnästä sinä aikana, kun nainen on kuukautiskiertonsa aikana hedelmällisimmillään, ei sekään ole kovin tehokas keino säädellä lasten määrää perheessä. Se estää lisäksi puolisoita nauttimasta yhdynnästä silloin, kun naiset tahtovat sitä tutkimusten mukaan eniten, ja kun se on miellyttävintä myös hygieenisistä syistä (vuotojen määrä).

Sukupuoliyhdyntästä on myös mahdollista pidetty kokonaan puolisoitten yhteisestä sopimuksesta. Jos toinen kuitenkin tahtoo yhdyntää, eikä toisella ole lääketieteellisesti tai muuten pätevää syytä kieltäytyä siitä, on yhdyntä silloin suositeltavaa ja jopa Jumalan tahto (ei ehkä aina).

Tahaton vai tahallinen synti vai ei syntiä lainkaan?

Olen sitä mieltä, että ihmisalkion tai tsygootin elämällä ei saisi leikkiä. Olisi jätettävä Jumalan haltuun päättää ihmisen elämästä, alkaako se versoa vai poistuuko hedelmöitynyt munasolu kohdusta luonnollisella tavalla. Lääkeaineiden avulla sitä ei pitäisi edistää. On silti arveluttavaa syyttää hormonaalisia valmisteita käyttäviä synnistä, sillä meillä ei ole varmaa tietoa siitä, pitääkö Jumala tsygootteja vielä ihmisenä vai ei. Kirkon perinteinen kanta on "kyllä", mutta Raamatussa ei ole tätä asiaa suoraan ja selvästi sanottu.

Jos *jälkiehkäisy* olisi syntiä, niin sitä harjoittavat kristityt eivät ole tienneet sen olevan Jumalan tahdon vastaista. Syntihän on "harhaan menemistä" ja "ohi maalin ampumista" (kreik. "hamartia" ja "hamartanoo"; "synti" ja "tehdä syntiä"). Vanha suomenkielen sana "hairahdus" kuvaa hyvin sitä, mistä kristityn tekemässä synnissä on kysymys: se on harhaan menemistä pois Jumalan tahdosta ja totuuden tieltä pois poikkeamista.

Usein toistuvat hairahdukset ovat yleensä seurausta virheellisistä uskomuksista tai väärästä Raamatun tulkinnasta. Niinpä sellainen harhaan joutuminen voidaan laskea tahattomaksi synniksi, josta ei Jumala ketään rankaise. Tahallisesta ja jatkuvasta synnin tekemisestä on kuitenkin säädetty rangaistukseksi iankaikkinen kuolema sen mukaan, mitä Raamatussa on näistä asioista kirjoitettu. Tahallinen synnin tekeminen voi siis johtaa pahimmillaan jopa eroon Jumalasta, joten "hairahduksiin" ei pidä suhtautua liian kevytkenkäisesti. (Hebr 10:25-31; 6:1-8; 3:12-15)

Jeesusta rakastava kristitty ei tahdo jäädä elämään tahallaan synnissä kovin pitkäksi aikaa. Jos hän lankeaa pitkäksi aikaa, niin hän ei puolustele tekojaan, eikä pidä niitä oikeutettuna. Jeesus voi auttaa heikkoja ja kiusattuja, niin että he vapautuvat ajan mittaan heitä sitovista synneistä, jos se ei tapahdu heti uskoontulon jälkeen. Toivoa ei näissä tapauksissa kannata kenenkään menettää.

Tahallinen synnin tekeminen ja sen oikeutuksen puolustaminen tai välinpitämättömyys voi johtaa paatumuksen kautta eroon Jumalasta. (Hebr 3:12-15) Meidän tulee valvoa ennen kaikkea omaa sydäntämme ja itseämme, että synti ei saa valtaa meissä. Sen lisäksi jokainen veli ja sisar on velvollinen valvomaan muita kristittyjä, ja vähintäänkin rukoilemaan niiden puolesta, jotka tapaa syntiä tekemästä. (1.Joh. 5:16) Joissakin tapauksissa on paikallaan nuhdella synnin tekijää Jeesuksen ohjeiden mukaan, ja jos on kyse vakavasta synnistä, niin sen harjoittaja voidaan erottaa pyhien yhteydestä määräajaksi tai kokonaan. (Matt. 18:15-18; 1. Kor. 5) Jos syntiä tekevä tulee sitten myöhemmin mielenmuutokseen, voi hän osallistua jälleen seurakunnan toimintaan ilman rajoituksia. (2. Kor. 2:1-11)

Ehkäisyä ei tulisi pitää missään tapauksessa niin vakavana syntinä – tapahtuipa se hormoneilla tai kondomilla – että sen vuoksi erotettaisiin joku pyhien yhteydestä; tästä minulla ei ole kuitenkaan Herran sanaa, mutta esitän oman mielipiteeni. Ja niin kuin aiemmin kirjoitin, ei kondomin käyttö ole välttämättä syntiä lainkaan; sille se voi olla syntiä, joka uskoo sen olevan syntiä. Toimikoon kukin tässä asiassa omantuntonsa mukaan.

Tutkielma ehkäisyn ja abortin synnillisyydestä

Olen kirjoittanut [tutkielman](#) ehkäisystä ja abortista. Otin selvää erilaisista ehkäisymenetelmistä. Huomasin, että kaikki hormonaaliset ehkäisymenetelmät estävät hedelmöitynyttä munasolua eli tsygoottia kiinnittymästä kohdun limakalvoon. Niiden teho on vain osaksi sitä, että ne ehkäisevät munasolun hedelmöitymisen. Osa tehosta perustuu siihen, että ne tekevät kohdun limakalvon sitkeäksi ja ohentavat sitä, jolloin tsygootti ei pysty kiinnittymään kohtuun vaan poistuu emättimestä.

Jokainen yhdyntä ei johda munasolun hedelmöitymiseen, mutta jälkiehkäisyllä tuhotaan silti miljoonia ihmisalkioita vuosittain. Jotta tiedettäisiin, onko tämä syntiä, pitäisi saada tietoon se, mistä ihmisen elämä alkaa? Onko tsygootti ihminen vai onko se vain hengetön ja sieluton solukasa? Missä vaiheessa sielu kiinnittyy ihmisalkioon tai sikiöön? Onko ihmisessä edes sielua tai henkeä, jossa minä-tietoisuus sijaitsee? (Sikiöt eivät tiedosta itseään, koska se edellyttäisi riittävän kehittyneiden aivojen toimintaa). Vai tuleeko sikiöstä ja syntyneestä vauvasta ihminen vasta sitten, kun hänen tajuntansa virtaa selkeästi ja hän ymmärtää asioita, ja on ainakin jollakin aivojen toiminnan tasolla tietoinen omasta olemassaolostaan? Näin pitkälle eivät edes epäuskoiset ihmiset ole pohdinnoissaan vielä menneet, mutta sikiämisestä ja sikiöiden statuksesta ihmisenä on oltu montaa eriä mieltä jo parin vuosisadan ajan.

Kaikki kristityt eivät usko siihen, että ihmisessä asuu aineeton henki tai sielu, joka on tietoinen itsestään. Joidenkin mielestä ihminen on "elävä sielu", joka muodostuu tomusta ja Jumalan antamasta elämän hengestä. Kun ihminen kuolee, niin tomu palaa maahan (ruumis maatuu) ja elämän henki palaa Jumalan tykö, joka on sen antanutkin. Tämän jälkeen ihmistä ei ole olemassa muuten kuin Jumalan suunnitelmissa. Jumala voi herättää kuolleet henkiin viimeisenä päivänä ja tuomita heidät tekojen mukaan. Tämä edellyttää sitä, että Jumala muistaa ihmisten pahat ja hyvät teot, ja palauttaa ihmisille heidän muistinsa ylösnousemuksessa viimeistä tuomiota varten. Sen jälkeen tuomitut ihmiset saavat surmansa (toinen kuolema) ja heidän ruumiinsa hävitetään polttamalla heidät tuleessa. Tämä on Jumalan alunperin säätämä rangaistus synnistä: iankaikkinen kuolema.

Jos tämä näkemys on oikea, niin se vaikuttaa jonkin verran myös meidän suhtautumiseemme ehkäisyä kohtaan. Emme voisikaan enää tietää varmaksi sitä, ovatko sikiöt Jumalan silmissä jo ihmisiä vai eivät. Silloin myös hormonaalinen ehkäisy voisi olla hyväksyttävää, mutta en siltikään suosittelisi sitä. On parasta, että emme leiki ihmisalkioiden kohtalolla. Tästä syystä vain hedelmöitymisen estävä ehkäisy voisi olla Jumalan tahto, eikä sekään siinä tapauksessa, että estetään syntymästä lapsia, jotka Jumala tahtois tähän maailmaan saattaa, tai toimitaan itsekkäistä syistä. Luottamuksen puutetta Jumalaa kohtaan siinä asiassa, että joku ei usko hänen sulkevan kohtua, jos ehkäisyä ei harjoiteta, en pitäisi kuitenkaan syntinä, Jumalan tahdon tieltä poikkeamisena ja hairahduksena. Uskoakseni järjen käyttö on sallittua, eikä

Jumala rankaise aviopareja siitä, jos he rajoittavat lasten määrää hyväksyttävällä ehkäisytavalla.

Abortti ehkäisykeinona ja muutenkin

Abortti on yleistynyt Venäjällä huimaa vauhtia kommunistisen Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen. Miehet eivät käytä siellä ehkäisyä ja kun sitä ei ole naisillakaan, niin he teettävät itselleen abortin, jotkut useita kertoja. Tällaista toimintaa ei voida tietenkään hyväksyä tai pitää Jumalan tahdon mukaisena. Abortin tehneitä naisia kohtaan ei saa kuitenkaan olla liian ankara. Rakkaudellinen ja lempeä opastaminen tässä asiassa tuottaa paljon parempaa hedelmää kuin tunteeton ja kylmä tuomitseminen. Vaikka me kaikki olemme tehneet paljon syntiä elämämme aikana, on Jumala meidän Isämme valmis antamaan ne kaikki anteeksi Poikansa Jeesuksen Kristuksen tähden. Kristuksen Jeesuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä, vaikka ne veriruskeita olisivat.

Kristittyjen ei pidä lähteä mukaan puolustamaan aborttia niin, että sitä pidetään hyväksyttävänä kaikissa tapauksissa. Abortti on hyväksyttävä vain siinä tapauksessa, kun äidin terveys ja elämä ovat vaarassa. Muissa tapauksissa abortti voi pahimmillaan olla pienen ihmiselämän väkivaltaista riistämistä ja päättämistä ennen aikojaan. Vaikka sitä ei tulisi rinnastaa juridisesti murhaan tai tappoon, niin sitä ei pidä silti hyväksyä: se on elämän riistämistä ja kuolemantuottamista, vaikka sitä ei laissa rangaistavana tekona pidettäisikään. Kristittyjen ei pidä edistää lakialoitteita ja lakeja, joissa hyväksytään abortti muutoin kuin tässä mainitussa pakottavassa tilanteessa.

Vaikka joku tulisi raskaaksi inestin tai raiskauksen seurauksena, on lapsella silti oikeus elämään. Hänet voidaan tarvittaessa antaa adoptoitavaksi, jos äiti ei tahdo pitää häntä itsellään. Aborttia tällaisissa tilanteissa puolustavat henkilöt ja yleensä siihen myönteisesti suhtautuvat ihmiset ajattelevat asiaa vain äidin tai molempien vanhempien kannalta, eivät lapsen kannalta. He eivät pidä sikiöikäistä lasta ihmisenä, jolla olisi kansalaisyhteisöoikeuksia ja oikeus elämään. He eivät pidä abortoitavaa sikiötä edes ihmisenä, joten heidän on mahdollista teettää tai tehdä abortti ilman suuria omantunnon tuskia.

Kun tätä suhtautumista verrataan lasta tahtovien vanhempien suhtautumistapaan omaa äidin kohdussa olevaa lastaan kohtaan, niin ero on valtava. Toivottavasti aborttia harkitsevat tai sitä tekevät lääkärit pohtisivat asiaa myös tältä kannalta. Miten voi olla mahdollista, että sikiö on toisille jo olemassa oleva rakas oma lapsi, mutta toisille vain eloton solukasa, joka voidaan surutta ja väkivalloin poistaa äidin kohdusta? Siinä kun toiset surevat raskaasti keskenmenoa ja lapsensa menettämistä, on se toisille kuin jälkiehkäisyä, jossa ei riistetä ihmisen elämää. Ehkä tämän asian huomaaminen ja miettiminen pysäyttää monia ja estää heitä riistämästä oman lapsensa elämän. Lapsella on oikeus elämään, eikä siitä pitäisi saada muiden päättää. Jumala on hän, joka elämän antaa, ja vain hänellä on oikeus se jälleen pois ottaa.

USA:ssa kristityt ovat vastustaneet jyrkästi aborttia. Kannaksi on muotoutunut se, että ihmisen alku on tsygootissa eli hedelmöityneessä munasolussa. Tästä syystä myös kantasolututkimus ihmisalkioilla kielletään syntyä opetuksessa ja kannanotoissa. Yhtä lailla syntiä olisi jälkiehkäisy, joka on varhaisessa vaiheessa tehty abortti. Munasolu ei tietenkään hedelmöity joka kerta, kun yhdyntää harjoitetaan, mutta joskus niin tapahtuu ja hormonaaliset ehkäisyvalmisteet poistavat tsygootin kohdusta estämällä sen kiinnittymisen kohdun limakalvoon.

Syntikategoriaan menisi samalla perusteella myös hedelmöityshoidot eli koeputkihedelmöitys. Niissä hedelmöitetään tarkoituksella monia eri munasoluja laboratoriossa (jopa 10 - 20 kerrallaan) ja valitaan vain "parhaat", joista siirretään 2-3 naisen kohtuun. Osa tsygooteista poistuu kohdusta eikä johda raskauteen. Joskus on tuloksena kaksoset tai kolmoset. Keinohedelmöitetty raskaudet johtavat [tavallista useammin keskenmenoihin](#) ja sikiön vaurioihin tai lapsen vammaisuuteen. Ehkäpä Jumala osoittaa tätä kautta, että kyse on hänen tahtonsa vastaisesta ihmisen elämällä ja kuolemalla leikkimisestä?

Epäuskoiset lääkärit eivät tunnusta keskenmenojen olevan paljon suurempi koeputkiredelmöityksissä vaan antavat julkisuuteen vääristelevää tietoa. Yksi tapa harhauttaa suurta yleisöä on kertoa suuresta määrästä keskenmenoja, joita naiset eivät edes huomaa. Keskenmenon sanotaan tapahtuneen normaalin kuukautisvuodon yhteydessä. Nämä oletetut keskenmenot otetaan sitten mukaan lukuihin, kun verrataan keskenmenojen määrää koeputkiredelmöityksessä muihin keskenmenoihin tai petetään ihmisiä muilla tavoin.

Puhe jälkiehkäisyn tai yleensä ehkäisyn Jumalan tahdon vastaisuudesta herättää voimakkaita tuntemuksia puolesta ja vastaan. Jälkiehkäisyä harjoittavat ja keinohedelmöitystä käyttäneet tai sitä puoltaneet ihmiset suhtautuvat minun tavallani uskoviin ja opettaviin ihmisiin hyvin kylmäkiskoisesti. He eivät voi ymmärtää näitä perusteluja ja niiden inhimillistä oikeutusta vaan pitävät niitä ainoastaan kiihkouskovaisen perusteettomana ihmisten syyllistämisenä. Olen silti edelleen sitä mieltä, että meidän ei ole lupa leikkiä ihmisalkioilla, vaikka niitä ei sillä nimellä sikiön varhaiskehityksen aikana lääketieteessä kutsuttaisikaan. Ihmisen elämästä ja kuolemasta saa päättää vain Jumala, joka elämän sikiämisessä *tsygootille* lahjoittaa.

Abortin suhteen kristittyjen kannan tulisi olla selvä. Meidän ei ole lupa riistää toiselta ihmiseltä elämää, vaikka se ihminen olisi vielä äitinsä kohdussa. Ihmettelen sitä, miksi jotkut aborttia puolustavat henkilöt suhtautuvat meihin niin vihamielisesti. Jos abortti ei olisi väärin, niin sen ei pitäisi vahingoittaa abortin tehnyttä naista ja lapsen siittänyttä isää millään tavalla. Silti jopa uskosta osattomat psykologit ja psykiatrit ja lääkärit tietävät, miten rankka kokemus abortin läpivieminen voi naiselle ja lapsen siittäneelle miehellekin olla. Se vaikuttaa heidän psyykeensä ja voi olla naiselle jopa hengenvaarallista. Jo pelkästään tästä syystä asiaa tulisi harkita uudelleen ja pohtia abortin oikeutusta niidenkin kohdalla, jotka eivät tunne omantunnon tuskia sen vuoksi.

Kristityt elävät osana tätä toimivaa yhteiskuntaa. Meidän on sopeuduttava elämään tämän yhteiskunnan lakien mukaan, vaikka ne ovat välillä ristiriidassa Jumalan käskyjen ja tahdon kanssa. Me emme saa tietenkään tehdä itse syntiä, sillä "enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä". Jos lait ja asetukset vaativat meitä rikkomaan Jumalan tahtoa vastaan, tulee meidän kieltäytyä siitä. Niinpä esimerkiksi kristityt lääkärit eivät voi suorittaa aborttia kuin pakottavassa tilanteessa, kun äidin elämä on vaarassa. Kristittyjen ei pidä myöskään rohkaista tai suosittelua kenellekään abortin tekemistä. Aina on olemassa toinen vaihtoehto vanhemmille, jotka eivät tahdo pitää lasta itsellään: adoptio.

Jos joku kristitty puolustaa oikeutta tehdä abortti, niin häneltä voidaan kysyä joitakin kysymyksiä, joiden tarkoitus on saada hänet itse löytämään Jumalan tahto näissä asioissa. Tällaisia kysymyksiä voisivat olla vaikka seuraavat:

- Onko Jumala antanut ihmisille luvan päättää naisen kohdussa olevan lapsen elämän riistämistä?
- Onko Jumala yleensä antanut lupaa päättää itse siitä, milloin lapsia hankitaan, ja siirtää lasten hankkiminen itsekkäistä syistä (urakehitys tms.) myöhemmäksi, ja tehdä abortti, jos nainen on tullut vahingossa raskaaksi?
- Voisiko sterilisaatio olla vaihtoehtona muille ehkäisykeinoille? Se voisi toimia niiden kohdalla, joilla on jo paljon lapsia entuudestaan, eivätkä he luultavasti tahdo saada niitä enempää.

Ehkäisyssä on aina kyse siitä, että tahdotaan päättää itse siitä, milloin lapsia hankitaan. Silloin ei jätetä asiaa Jumalan haltuun vaan päätetään siitä itse. Vaikka tämä voi olla epäluottamusta Jumalaa kohtaan, onärkeä silti lupa käyttää. On parempi harjoittaa ehkäisyä esimerkiksi kondomin avulla kuin vaarantaa äidin terveys toistuvien raskauksien ja synnytysten vuoksi.

Urakehityksen ja muiden vastaavien syiden vuoksi ei pitäisi kuitenkaan siirtää lasten saamista liian myöhäiseen ikään. Jumala on tehnyt naisista hedelmällisiä tiettyyn ikään asti. Nuorena

lasten saanti on helpompaa kuin vanhana. Tästä syystä kristittyjen ja muidenkin ihmisten kannattaisi hankkia lapset nuorina aikuisina. Ehkäisyä voidaan käyttää sitten tarvittaessa kypsemällä iällä, kun ei tahdota saada enempää lapsia (ehkä se lasten määrä riittää jo Jumalallekin?). Silloinkin on suositeltavaa käyttää ehkäisymenetelmiä, joissa ei poisteta jo hedelmöitynyttä munasolua kohdusta, vaan estetään munasolun hedelmöityminen.

Jos Herra suo joillekin pareille paljon lapsia, ei sitä tule pitää pahana asiana, sillä lapset ovat Herran siunaus. On tietenkin ymmärrettävää, että jos perhe elää köyhissä oloissa, niin lapsia ei tahdota paljon hankkia. Suomessa on ollut kuitenkin melko hyvä perusturva aina tähän päivään asti, joten taloudellisin perustein tapahtuvaa katumuspillerin ja abortin käyttämistä ei pitäisi hyväksyä edes uskosta osattomien keskuudessa. Kristityille pitäisi olla itsestään selvää, että niin ei saa menetellä. Köyhissä maissa vanhemmat tekevät itse asiassa paljon lapsia, koska lapset ovat olleet perinteisesti heidän vanhuutensa turva. Koska sosiaaliturva puuttuu näissä maissa ja näiden kansojen keskuudessa, synnyttävät äidit paljon lapsia. Asiaan vaikuttaa myös se, että vanhemmilla ei ole varaa ehkäisyyn, tai ehkäisyvälineitä ei ole saatavilla.

Vaikka suuri syntyvyys koetaan uhkana maapallon väestön räjähdysten vuoksi, ei kristittyjen tulisi puoltaa sellaisia ehkäisykampanjoita kehitysmaissa, joissa käytetään muita ehkäisykeinoja kuin kondomeja. Kondomien käyttö on nykyään puolusteltavissa näissä maissa lisääntyneiden Hiv-tartuntojen vuoksi. Kondomi suojaa melko hyvin Hiv-tartunnalta sen lisäksi, että väestön kasvua voidaan hillitä niiden käytön avulla.

Yksi raskaaksi tulemista estävä asia on melko huonosti tunnettu, mutta on kuitenkin Jumalan luomistyön tulosta. Luoja on antanut naisille luonnollisen tavan välttyä raskaaksi tulolta heti synnytyksen jälkeen: täys-imettäminen vaikuttaa yleensä sen, että äiti ei tule raskaaksi noin puoleen vuoteen lapsen syntymisestä. Tämä ehkäisykeino on 98-prosenttisen varma ja jatkuu 93-prosentin teholla ensimmäisten kuukautisten jälkeen, kun täys-imetystä ei lopeteta.

Äideille olisi jo luonnostaan parasta, että he imettäisivät lapsiaan, sillä lapset saavat parhaan ravinnon ja vastustuskyvyn tauteja vastaan äidinmaidosta. Täys-imettäminen ehkäisee lisäksi uudelleen hedelmöityksi tulemista luonnollisella tavalla, vaikka yhdyntää harjoitettaisiin.

Uskovien perheissä voi olla mahdollista myös se, että eletään kokonaan "uskon varassa", ja jätetään asia Jumalan haltuun. Jos nainen tulee raskaaksi, niin sitä voidaan pitää Jumalan tahtona, mutta jos ei, niin sekin voi olla hänen tahtonsa; ehkäpä Jumala on sulkenut kohdun syystä, jota me emme välttämättä tiedä? Jos joku kuitenkin rukoilee ja pyytää Isältä, että ei enää tulisi raskaaksi, vaikka ehkäisyä ei käytetä, eikä hän saisi enää lapsia, niin se voisi olla Jumalan vastaus rukouksiin, jotka on uskossa esitetty.

Jos uskoa ei kuitenkaan riitä ja järkikin niin vaatii, on kondomin käyttö parempi vaihtoehto kuin terveyden vaarantaminen ja moninaiset ongelmat, joita suurperhe tuo tullessaan. Toimikoon kukin tässä asiassa viime kädessä omantuntonsa mukaan. Seurakunnassa ei pitäisi päättää liiaksi perheiden yksityisistä asioista, joihin lasten saaminen ja ehkäisy kuuluvat.

Milloin ihminen saa alkunsa?

Raamatun perusteella on ajateltu hyvin yleisesti niin, että ihminen saa alkunsa jo hedelmöityneessä munasolussa. Tähän perustuu mm. abortin vastainen kampanja USA:ssa. Raamatussa on silti melko vähän kohtia, joissa käsitellään ihmisen alkua ja sikiöitä. Niiden perusteella on siten melko vaikea sanoa mitään täysin varmaa tästä asiasta, mutta ehkä joitakin viitteitä sieltä voidaan löytää?

Psalmissa 139 kerrotaan, että Jumala tuntee ihmisen hänen idussaan. Ps 139:15-16 Tämän perusteella voitaisiin ajatella, että jo hedelmöitynyt munasolu olisi ihminen, jonka elämää ei

ole lupa kenenkään riistää. Tämä kohta voidaan tulkita kuitenkin myös sillä tavalla, että Jumala on tuntenut Daavidin jo etukäteen (kyse on Daavidin tekemästä laulusta). Vastaavia kohtia on muitakin, joissa viitataan nimenomaan edeltä tuntemiseen ja edeltä tietämiseen. Niiden perusteella on rohkeaa muodostaa varma kanta siitä, onko jo hedelmöitynyt munasolu ihminen vai ei. (Jer. 1:5; Gal. 1:15-16; vrt. Room. 8:29-30; 2Tim 1:9.)

Jobin kirjassa on kohta, jossa kipujen keskellä tuskaileva Job kiroaa oman syntymänsä ja puhuu keskosista, jotka ovat nukkuneet pois. (Job 3) Tämä kohta on monitulkintainen niin kuin Raamatun kohdat yleensä. Asiatyhteyteen sopivimmalta tulkinnalta kuulostaa se, että Job puhuu poisnukkuneista sikiöistä suhteessa tähän maanpäälliseen elämään, ei tulevaan. Niinpä hän kirjoittaa, että jos hän ei olisi syntynyt, niin hän "olisi olematon, niin kuin maahan kätkeyty keskonen, niin kuin sikiöt, jotka eivät ole nähneet päivänvaloa." (j. 16) Tämän jälkeen Job kuvaa haudassa lepäävien rauhaa suhteessa nykyiseen maailmanmenoon.

Job ei ota tässä kantaa siihen, onko sikiö tai hedelmöitynyt munasolu jo sellainen ihminen, joka nousee ylösnousemuksessa esiin yhdessä muiden kanssa vai ei. Ehkäpä meidänkään ei pitäisi sanoa mitään varmaa, mitä näissä jakeissa tästä asiasta kerrotaan; ei nimittäin välttämättä yhtään mitään. Job vertaa ainoastaan poisnukkuneen osaa omaan kovaan kohtaloonsa maan päällä, eikä ota kantaa kuolemanjälkeiseen elämään, eikä siten myöskään siihen, onko hedelmöitynyt munasolu jo ihminen vai ei.

Raamatussa ei ole kovin montaa muuta kohtaa, joissa asiaan viitataan edes epäsuorasti, puhumattakaan suoraan. Monille opetuslapsille on kuitenkin muodostunut luja vakaumus, jonka mukaan ihmisalkion elämällä ei tulisi leikkiä. Tästä syystä he pitävät sopimattomana ja Jumalan tahdon vastaisena aborttia ja sellaisia ehkäisykeinoja, joissa poistetaan hedelmöitynyt munasolu kohdusta.

Jotkut ottavat vielä jyrkemmin kantaa ja sanovat aborttia murhaksi tai tapoksi. Tämä kärjistää ehkä turhan paljon välejä ja aiheuttaa tuskaa abortin tehneille kristityille (ja muillekin), joten maltillisempi suhtautuminen voisi olla paikallaan. Se ei tarkoita silti sitä, että omasta vakaumuksesta tulisi luopua tai vaieta. On silti joitakin asioita, joita emme voi tietää sataprosenttisen varmasti. Niissä on parasta jättää asia Jumalan haltuun ja olla varovainen jyrkkien kannanottojen suhteen, jotka aiheuttavat riitaisuuksia ja eripuraa, eivät vain yhteiskunnassa vaan myös seurakunnan sisällä.

Alkuseurakunnan kanta aborttiin

Raamattu ei puhu abortista suoraan, mutta Jumala kieltää toisen elämän riistämisen ilman juridista syytä, joka abortissa puuttuu. Jumala on hyväksynyt Israelin kansan elämässä kuolemanrangaistuksen tietyistä synneistä ja rikkomuksista, ja sodassa sotalakien perusteella, mutta muutoin on rauhan aikana toisen elämän päättäminen kiellettyä voimakeinoin, paitsi tietysti armeijan ja poliisin toimesta, lakia valvottaessa. Abortille ei löydy kuitenkaan oikeutusta Raamatun lehdistä, vaikka sitä ei suoraan ole siellä mainittukaan.

Muut alkuseurakunnan lähteet puhuvat kuitenkin jotakin "sikiön lähdeittämisestä" eli raskauden tahallisuudesta keskeyttämisestä. Ensimmäisen vuosisadan kristittyjen oppikokoelma Didakhe (apostolien opetus) ja Barnabaan kirje sisältävät siitä muutamia mainintoja. Lainaan ensin Didakheen opetusta "sikiön lähdeittämisestä" eli "abortista":

"Toinen opetukseen kuuluva käsky on seuraava: Älä tapa, älä tee aviorikosta, älä häpäise poikia, älä harjoita huoruutta, älä varasta, älä harjoita noituutta, älä sekoita myrkkyyä, älä surmaa lasta lähdeittämillä äläkä tapa sitä, kun se on syntynyt." (Did 2:1-2; ks myös Did 5).

Barnabaan kirjeessä sanotaan sama asia:

"Älä surmaa lasta lähdeettämällä, äläkä tapa lasta kun se on syntynyt." Barnabaan kirje 19:1

SLEY:n Erkki Koskenniemi on kirjoittanut aiheesta kirjasessaan "[Lasten hylkääminen antiikin kreikkalais-roomalaisessa, juutalaisessa ja kristillisessä kulttuurissa.](#)" Sen lukeminen voi olla hyödyllistä ja estää jonkun aborttia suunnittelevan toteuttamasta tekoaan. Toivon, että myös tämä kirjoitus on auttanut lukijaa osaltaan elämän varjelemisessa ja antanut tietoa siitä, miten Jumala mahdollisesti suhtautuu erilaisiin ehkäisykeinoihin.

Petteri Haipola 10.06.2006, Korjattu versio 29.10.2011.

Lähteet:

Pyhä Raamattu vuoden 1933/1938 käännös

[Isien opetuksia ja mielipiteitä abortista](#), Isä Raimo Sissonen

Erkki Koskenniemen kirjoitus "[Lasten hylkääminen antiikin kreikkalais-roomalaisessa, juutalaisessa ja kristillisessä kulttuurissa.](#)"

Tohtori.fi, ehkäisy. <http://www.tohtori.fi/ehkaisyklinikka/>